

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/235/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417210798
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4417210798.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v právnej veci žalobcu: R. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/X, XXX XX L., zastúpeného advokátskou spoločnosťou Prachová & Partners, s.r.o, so sídlom Miletičova 21, 821 08 Bratislava, IČO: 50 491 300, proti žalovanému: Endepro, s.r.o. v likvidácii, so sídlom Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, IČO: 35 805 731, zastúpenému advokátskou spoločnosťou RR Legal Corp, spol. s r. o., so sídlom Humenské nám. 4, 851 07 Bratislava, IČO: 46 789 634, o zaplatenie sumy 172 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4Csp/72/2017-111 zo dňa 26.04.2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 4Csp/72/2017-163 zo dňa 09.10.2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby, rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov prvoinstančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 52 ods. 1, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. g), f), i), j), k), § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) s tým, že predmetom konania bolo zaplatenie sumy vo výške 172 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Súd pri posudzovaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemohol konštatovať, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, pretože v nej nezistil žiadne nezrovnalosti a rozpory, ktoré by odporovali ustanoveniam zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve boli uvedené všetky podstatné náležitosti, ktoré má spotrebiteľská zmluva v zmysle § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch obsahovať, a tak súd konštatoval, že bezdôvodné obohatenie v tomto prípade na strane žalovaného, za ktoré sa považuje plnenie nad rámec poskytnutého úveru vo výške 172 eur (rozdiel medzi schváleným úverom 200 eur a sumou, ktorú žalobca žalovanému uhradil 372 eur), ktoré by mal žalobcovi podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka vydať, nevzniklo. Súd sa zaoberal námietkou premlčania zo strany žalovaného, pričom žalobca tvrdil, že sa o svojich nárokoch dozvedel dňom 01.05.2017 (deň udelenia plnomocenstva), kedy mu právny zástupca poskytol právne poradenstvo ohľadne žalovanej zmluvy. Súd však konštatoval, že začiatok plynutia subjektívnej lehoty nezávisí iba od správania sa žalobcu ako dotknutej osoby, ani od udelenia plnej moci pre advokáta, ktoré úkony mohol od uzavretia spotrebiteľskej zmluvy so žalovaným kedykoľvek realizovať. Uvedené právo sa premlčuje v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, a v trojročnej, resp. desaťročnej objektívnej premlčacej dobe, kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok, a tak premlčacie doby začínajú plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania

sa. Počiatok plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby sa počíta odo dňa poukázania jednotlivých plnení žalobcom žalovanému; posledná splátka bola uhradená dňa 24.02.2015 a žaloba bola podaná na súd až dňa 25.05.2017. Súd preto považoval námietku premlčania za dôvodnú.

2. Opravným uznesením č. k. 4Csp/72/2017-163 zo dňa 09.10.2018 súd podľa § 224 CSP opravil označenie žalovaného Provident Financial, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava, u ktorého došlo k zmene v obchodnom mene na: Endepro, s.r.o. v likvidácii.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu alebo napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Poukázal zároveň na niekoľko rozhodnutí okresných súdov, krajských súdov, Najvyššieho súdu SR, ČR aj Ústavného súdu SR. Uviedol, že celková odmena žalovaného predstavuje približne 50 % výšky poskytnutého úveru, čo je v spojení s tým, že spotrebiteľ za samotný úver zaplatí úrok vo výške 22,38 % ako úroky a poplatkov, jednoznačne plnenie v rozpore s dobrými mravmi. Zmluva o úvere obsahuje nesprávnu RMPN a absentujú v nej aj zákonom vyžadované náležitosti, preto sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Dojednané úroky sú neprimerane vysoké, odporujú dobrým mravom, čo má na základe § 39 Občianskeho zákonníka za následok absolútnu neplatnosť dojednania o úrokoch. On sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel až po porade so svojim právnym zástupcom dňa 01.05.2017 a jeho nárok nie je premlčaný. Žalobca v odvolaní namietal aj nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Stotožnil sa so závermi súdu, pričom zistený skutkový stav ako aj jeho právne posúdenie považuje za vecne správne, logické a dostatočné. Opätovne poukázal na premlčanie nároku žalobcu s tým, že pre počiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sú rozhodujúce skutkové vedomosti, a nie právne vedomosti, pretože pri nich platí nevyvrátiteľná domnienka ich znalosti, a tak vyjadrenia žalobcu o svojom nedostatočnom právnom vzdelaní sú irelevantné.

5. Dňa 01.02.2019 doručil žalobca súdu podanie, ktorým vzal svoju žalobu späť v plnom rozsahu s odkazom na uzatvorenú dohodu o urovnaní, a súčasne navrhol späťvzatie žaloby pripustiť, rozsudok zrušiť a konanie zastaviť. O trovách konania navrhol rozhodnúť podľa dohody so žalovaným tak, že žiadna zo strán nemá právo na ich náhradu.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení súhlasil so späťvzatím žaloby v súlade s uzatvorenou dohodou o urovnaní sporu s tým, že žiadnej zo strán sa náhrada trov konania neprizná.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) rozhodujúc o späťvzatí žaloby bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) postupoval v súlade s ustanovením § 370 ods. 1, 2 CSP, podľa ktorého: (1) Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. (2) Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

8. Pri rozhodovaní o späťvzatí žaloby odvolací súd vychádzal z toho, že právo disponovať so žalobou má výlučne žalobca, ktorý svojím späťvzatím prejavil voči súdu vôľu, aby sa nekonalo a o veci meritórne nerozhodovalo. V tomto prípade odvolací súd urobil záver, že sú dané podmienky na pripustenie späťvzatia žaloby, pričom vychádzal aj z postoja žalovaného, ktorý so späťvzatím žaloby súhlasil. Preto v zmysle citovaného zákonného ustanovenia toto späťvzatie pripustil, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil.

9. Vzhľadom na uzavretie dohody medzi stranami sporu, ktorá v konaní nebola doložená, nebolo možné presne konštatovať, kto zastavenie konania zavinil. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Iný spôsob rozhodnutia o trovách konania Civilný sporový poriadok pre prípad zastavenia konania neupravuje. Z procesného hľadiska však bolo možné konštatovať, že zastavenie konania vzhľadom na späťvzatie žaloby zavinil žalobca, ktorý pri úkone späťvzatia žaloby označenú dohodu o urovnaní nedoložil, a tak nebolo možné zo strany odvolacieho súdu zistiť, aký bol obsah tejto dohody. Preto náhrada trov konania by mala patriť žalovanému, ktorý sa však náhrady trov výslovne vzdal v podaní, ktorým so späťvzatím žaloby súhlasil

s tým, že stranám sa náhrada trov konania nemá priznať. Odvolací súd preto o trovách celého konania rozhodol tak, že žalovanému sa náhrada trov prvoinštančného a odvolacieho konania (§ 396 ods. 1 CSP) nepriznáva.

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).